

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d) tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2019 r. – Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Sprawa T-820/19)

(2020/C 45/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat B. Matusiewicz-Kulig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LOTTOLAND” – unijny znak towarowy nr 11 369 981

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2019 r. w sprawie R 97/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części dotyczącej utrzymania w mocy unijnego znaku towarowego nr 11 369 981 „LOTTOLAND”, w odniesieniu do wszystkich usług, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany w klasie 42;

— zmianę zaskarżonej decyzji poprzez unieważnienie unijnego znaku towarowego nr 11 369 981 „LOTTOLAND” w całości, również w odniesieniu do usług, dla których unijny znak towarowy został zarejestrowany w klasie 42;

ewentualnie,

— przekazanie sprawy EUIPO do ponownego rozpoznania;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 z dnia 5 marca 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz uchylającego rozporządzenie delegowane (UE) nr 2017/1430.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2019 r. – Tazzetti/Komisja**(Sprawa T-825/19)**

(2020/C 45/69)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Tazzetti SpA (Volpiano, Włochy) (przedstawiciele: M. Condinanzi, E. Ferrero i C. Vivani, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2019 r. ARES (2019) 6014426 skierowanej do skarżącej, decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2019 r. ARES (2019) 6014220 skierowanej do skarżącej, decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2019 r. ARES (2019) 6048224 skierowanej do Tazzetti SA, decyzji (noty) ARES (2019) 6871575 skierowanej do Tazzetti SpA, a także dalszych aktów oraz, gdy to wymagane, na wniosek i po stwierdzeniu niezgodności z prawem zgodnie z art. 277 TFUE rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/661 z dnia 25 kwietnia 2019 r. zapewniającego sprawne działanie elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów (Dz.U. 2019, L 112, s. 11), w szczególności w odniesieniu do art. 7 tego rozporządzenia, stwierdzenie niemożności stosowania, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności wyżej wskazanych decyzji wykonujących to rozporządzenie.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 16 ust. 1, 3, i 5 oraz art. 17 załączników V i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014, L 150, s. 195), naruszenia art. 291 TFUE i pojęcia środka wykonawczego, nadużycia władzy, naruszenia art. 296 TFUE i obowiązku uzasadnienia, a także naruszenia zasady proporcjonalności.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. przez art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/661 z dnia 25 kwietnia 2019 r. zapewniającego sprawne działanie elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów (Dz.U. 2019, L 112, s. 11), a także, incydentalnie, wynikającej stąd niemożności jego stosowania.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że wspomniany art. 7, w zakresie, w jakim pozwala na nieprzydzielenie podmiotowi zasiedziałemu kontrolowanemu przez jednego deklarującego kontyngentów obliczonych na podstawie jego własnych wartości odniesienia lub przydziela takie kontyngenty wyłącznie jednemu deklarującemu o tym samym beneficjencie rzeczywistym co pierwszy podmiot zasiedziały, powoduje naruszenia art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) 517/2014.